

ÁGH ISTVÁN

OLYAN MESSZE MUNKÁCS VÁRA

*Olyan messze Munkács vára,
Buda felől hetven évig
tartott az út, amit mára
fél nap alatt jártam végig.*

*Isten tudja, minek jöttem,
meg kellett hát érnem ezt is
utoljára, s akkor éppen,
mikor néném halva fekszik.*

*Valahol a Bakony alján
fekszik, tőlem olyan távol,
hogy még nem is voltunk talán
ennyire közel egymástól.*

*Holnap lesz a temetése
csonka család kis körében,
ha nem lennék köztük én sem,
úgy tűnne, már nem is élek.*

*Míg az ötszáz kilométer
miatt kéne megijednem,
addig bármi megtörténhet
az emberrel idegenben.*

*Rövidebb volt ide máskor,
pedig lovon jöttem volna,
nem így két határon által,
le a síkról, be a múltba.*

*Hiába áll félig égben
Munkács, kútja is magasban,
az én illetékességem
itt csupán a föld alatt van.*

*Időtlen iszapba süllyedt
 évszázadok maradványa
 engem csupán addig illet,
 míg egy más nép ki nem ássa.*

*Akit éppen kihantolnak,
 mi temettük, eltemetjük
 édes testvérünket is holnap,
 s a holnapot vele együtt.*

